

Žaloba podaná 24. augusta 2006 – Kretschmer/Parlament

(Vec T-229/06)

(2006/C 294/105)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elfriede Kretschmer (Overijse, Belgicko) (v zastúpení: G. Vandersanden, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie oznámené žalobkyňi 14. júna 2006 o zamietnutí priznania jej nároku na diéty v plnej výške od 16. októbra 2003 a o stanovení Overijse (Belgicko) ako miesta prijatia do zamestnania,
- následne zaviazat' žalovanú na zaplatenie nasledujúcich súm:
  - i) ako diéty:
    - 50 eur denne za obdobie od 16. októbra 2003 do 30. apríla 2004 v zmysle článku 12 ods. 1 právnej úpravy týkajúcej sa vysielania národných expertov do Európskeho parlamentu od 2. júna 2003,
    - 84 eur denne za obdobie od 1. mája 2004 do 31. marca 2005 v zmysle článku 12 ods. 1 právnej úpravy týkajúcej sa vysielania národných expertov do Európskeho parlamentu od 3. mája 2004,
    - 84,35 eur denne od 1. mája 2005 v zmysle článku 15 ods. 2 právnej úpravy týkajúcej sa vysielania národných expertov do Európskeho parlamentu od 7. marca 2005;
  - ii) 72,39 eur ako dodatočný mesačný príspevok v zmysle článku 15 ods. 2 právnej úpravy týkajúcej sa vysielania národných expertov do Európskeho parlamentu od 7. marca 2005;

- zaviazat' žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania zo súm uvedených v i) a ii) od ich splatnosti až do dňa skutočného zaplatenia. Výška úrokov sa má vypočítat' na základe sadzieb stanovených Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania, uplatniteľných počas dotknutého obdobia a zvýšených o dva body,
- zaviazat' žalovanú na náhradu symbolickej sumy 1 eur za morálnu ujmu, ktorú žalobkyňa utrpela z dôvodu chýb spôsobených omeškaním v rámci správy spisu,
- zaviazat' žalovanú na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa je národnou expertkou vyslanou do Európskeho parlamentu. Po skončení prvej zmluvy uzavretej na obdobie od 16. októbra 2003 do 15. októbra 2004, bola znovu prijatá na obdobie jedného roka od 16. októbra 2004 do 15. októbra 2005 ako aj na ďalšie obdobie dvoch rokov od 16. októbra 2005 do 15. októbra 2007. Svojou žalobou žalobkyňa žiada o zrušenie rozhodnutia, ktoré jej bolo oznámené poštou 14. júna 2006, o zamietnutí priznania jej nároku na diéty v plnej výške od 16. októbra 2003 a o stanovení Overijse (Belgicko) ako miesta prijatia do zamestnania.

Na podporu svojej žaloby o neplatnosť sa žalobkyňa dovoľáva žalobného dôvodu založeného na údajne nesprávnom výklade a uplatnení právnych úprav z rokov 2002, 2004 a 2005 o vyslaných národných expertoch (VNE) v Parlamente. Žalobkyňa tvrdí, že v čase jej prvého prijatia mala bydlisko v Nemecku a nie v Belgicku, ktoré bolo stanovené ako miesto prijatia do zamestnania orgánmi Parlamentu. Tvrdí, že jej vyslanie bolo schválené dohodou medzi jej vysielajúcim orgánom (predseda vlády spolkovej krajiny Severné Porýnie – Vestfálsko) a Komisiou v rámci jej prvého prijatia ako dočasnej zamestnankyne na obdobie od 1. septembra 2002 do 31. júla 2003, čo podľa nej predstavuje dôkaz o mieste jej bydliska pred jej prijatím a pri obnovovaní jej vyslania. Žalobkyňa tiež tvrdí, že jej presťahovanie do Bruselu s cieľom vykonávať tam úlohy VNE a podriaďiť sa belgickým zákonom v súvislosti so zápisom svojho prechodného bydliska v Bruseli, nemožno považovať za zmenu „miesta bydliska“, ktorá predpokladá stabilné, stále a trvajúce usadenie sa. Na podporu svojich tvrdení sa dovoľáva skutočnosti, že je podriadená prijatiu na určitú dobu, najviac na šesť rokov a že po jej uplynutí sa v zásade vráti do Nemecka, aby tam vykonávala svoje predchádzajúce úlohy sudkyne vnútroštátneho súdu. Preto sa domnieva, že jej bydliskom je počas celého jej pôsobenia ako VNE Nemecko a nie Brusel.

Pokiaľ ide o žalobu o náhradu škody, žalobkyňa sa domnieva, že Európsky parlament prekročil primeranú lehotu na odpoveď na jej žiadosť o objasnenie a prehodnotenie jej situácie a že okrem toho takéto správanie je v rozpore s požiadavkami kódexu správneho európskeho úradného postupu. Žalobkyňa žiada náhradu morálnej ujmy zaviazaním žalovaného na náhradu symbolickej sumy 1 euro. Žalobkyňa tiež žiada priznanie úrokov z omeškania zo súm, ktoré jej prináležia na základe právnych úprav z rokov 2002, 2004 a 2005.

Žaloba podaná 4. septembra 2006 – NOS/Komisia

(Vec T-237/06)

(2006/C 294/106)

Jazyk konania: holandsčina

Účastníci konania

Žalobca: Nederlandse Omroep Stichting (v zastúpení: J. J. Feenstra a H. M. H. Speyart, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie, najmä článok 1 ods. 1 a 2, ako aj články 2 a 3, a vyhlásiť za neplatné dôvody, na ktorých sa zakladajú,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Nederlandse Omroep Stichting (NOS) žiada svojou žalobou zrušiť rozhodnutie Komisie z 22. júna 2006 o financovaní ad-hoc holandského verejnoprávneho rozhlasového vysielania [štátna pomoc C 2/2004 (pôvodne NN 170/2003)].

Žalobca uvádza na odôvodnenie svojej žaloby po prvé porušenie článku 88 ods. 1, 2 a 3 ES a nariadenie č. 659/1999⁽¹⁾. Komisia nesprávne vyložila a uplatnila rozdiel medzi novou a existujúcou pomocou. Pomoc ad-hoc, ktorá je predmetom napadnutého rozhodnutia, predstavuje časť celkového systému štátneho financovania holandského verejnoprávneho vysielania. Komisia považovala tento všeobecný systém za existujúcu pomoc. Finančné prostriedky, ktoré Komisia považuje za finan-

covanie ad-hoc, boli poskytované na základe totožného systému a treba ich teda považovať za existujúcu pomoc.

Žalobca uvádza po druhé porušenie článkov 87 ES a 88 ES, pretože Komisia nesprávne vyložila a uplatnila rozsudok Altmark⁽²⁾. Komisia určila neprávom a na základe nesprávneho východiska, že financovanie ad-hoc treba považovať za štátnu pomoc. Kritériá, ktoré Súdny dvor uviedol v rozsudku Altmark, nemožno v danej situácii uplatniť. Východiskom mal byť miesto toho protokol k Amsterdamskej zmluve o financovaní verejnoprávneho vysielania⁽³⁾.

Žalobca uvádza po tretie porušenie článkov 87 ES, 88 ES a 253 ES a nariadenia č. 659/1999 kvôli chýbajúcej súvislosti medzi financovaním ad-hoc a Komisiou zistenou nadmernou úhradou. Nadmerná úhrada, ktorá sa spája so vznikom rezerv u vysielacích spoločností, nemožno v dostatočnom rozsahu pričítať pridelovaniu finančných prostriedkov, ktoré Komisia označuje ako financovanie ad-hoc.

Komisia porušila po štvrté články 87 ES a 88 ES tým, že neprávom považuje výnosy z autorských práv za štátnu pomoc. Okrem toho financovanie ad-hoc nezvýhodňuje žalobcu ako podnik v zmysle čl. 87 ods. 1 ES a poskytované verejné financovanie nevedie k narušeniu hospodárskej súťaže v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

Po piate bol vzhľadom na nedostatočné preskúmanie primeranosti porušený článok 86 ods. 2 ES. Aj pri posúdení vo svetle protokolu k Amsterdamskej zmluve o financovaní verejnoprávneho vysielania Komisia neprávom, po zistení, že nedošlo k narušeniu hospodárskej súťaže, opomenula dať do súvislosti nedostatok škodlivých účinkov nadmernej úhrady so záujmom na plnení verejnoprávných úloh a všeobecným záujmom Spoločenstva. Žalobca je toho názoru, že Komisia pritom mala vziať do úvahy obmedzenosť holandskej jazykovej oblasti a skutočnosť, že vzniknuté rezervy by boli v dohľadnom čase použité na výdavky a tým rozpustené.

Žalobca uvádza na záver porušenie procesných pravidiel článku 88 ods. 2 a porušenie procesných práv, pretože Komisia v rôznych smeroch rozšírila rozsah svojho preskúmania.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

⁽²⁾ Rozsudok z 24. júla 2003, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Zb. s. I-7747.

⁽³⁾ K Zmluve o založení Európskych spoločenstiev pripojený protokol o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch.